

“Is ook maar iets voor de Heer onmogelijk?” Die boodschap krijgen Abraham en Sara te horen van God. En de engel Gabriël zegt net zoets tegen Maria: “Voor God is niets onmogelijk.”

Hoeveel mag je van God verwachten? Buitengewoon veel, altijd meer dan je zou denken.

“Voor God is niets onmogelijk.” Die boodschap komt binnen in onze wereld als een vreemde boodschap. Want in onze wereld is er niet veel dat die boodschap geloofwaardig maakt.

We wisten het altijd al wel: We zijn kwetsbare mensen. Je mag blij zijn als je sterk en gezond bent. Maar je gezondheid kan je ineens in de steek laten. Je mag blij zijn als het goed met je gaat. Maar ineens kan er iets knakken, waardoor je in een spiraal naar beneden terechtkomt. We zijn kwetsbaar. Zeker in deze tijd merken we dat goed. We wisten het altijd al wel. Maar voor veel mensen komt het nu erg dichtbij.

In de verhalen van vanmorgen komt er een boodschap uit de hemel binnen in ons gewone aardse bestaan. Twee verschillende werelden komen bij elkaar. En dat roept verwarring op. Sara lacht erom, Zacharias kan het niet geloven. En ook bij dat tienermeisje Maria roept het meteen vragen op. Verwarring bij degenen die de boodschap horen. Maar het antwoord is: “Is ook maar iets voor de Heer onmogelijk?”

Wat moeten we daarvan denken? Zoals het verteld wordt is het wel héél wonderbaarlijk. Oude echtparen krijgen alsnog een kindje, Abraham en Sara, Elisabeth en Zacharias. En de jonge Maria zal een kind krijgen zonder dat er een man aan te pas komt.

Wat moeten we daarvan denken? En dan bedoel ik nog niet eens: Hoe letterlijk moet je het nemen? Is het wel echt gebeurd? Ik bedoel wat het betekent voor ons. Wat mogen wij van het leven verwachten? Wat mogen wij van God verwachten?

Als je je dat afvraagt is het goed om eerst maar eens stil te staan bij jezelf, om eerst goed te kijken naar ons eigen leven. Hoe gaat het met ons? Is er wel iets van God te zien in ons leven? En dan is er één ding dat voor ons allemaal geldt, of ons leven nu leuk is of niet: We leven! We zijn er. Ons hart klopt. We halen adem.

Als de Israëlieten in ballingschap zitten, als ze alles kwijt zijn, zingen ze klaagliederen. Dan zien ze nog maar weinig van God. Ja, toch nog iets, één ding nog maar: We zijn er nog. “Wij zijn nog in leven”, zeggen ze. (Klaagliederen 3:22) Kennelijk heeft God nog oog voor ons.

We leven. Wij mensen zijn er. Hoe kan dat? De oerknal? Evolutie? Daar zal vast iets in zitten. Ik kan dat niet beoordelen.

Maar er valt meer over te zeggen. Dat we leven heeft ook iets wonderlijks. Dat wij er zijn, dat we kunnen denken, dat we gevoelens hebben – je kunt je erover verwonderen. Volgens de Bijbel heeft het te maken met God. Het is God die ons het leven geeft, die ooit, lang geleden de eerste mensen zijn Geest inblies, zijn Geest in de dode materie. Hij is het die ons hier en nu nog steeds het leven geeft. Dat kan God. We zijn er dankzij God.

Daar gaat het op een bijzondere manier ook over in dat verhaal over Abraham en Sara. Soms is het goed om je af te vragen: Door wie wordt dit nu eigenlijk verteld? Net als alle verhalen uit het Oude Testament wordt dit verhaal verteld door Israëlieten. En die vertellen hier over hun eigen voorouders, over Sara, de aartsmoeder van wie ze afstammen, en over Abraham, de aartsvader van wie ze afstammen. En wat ze met dat verhaal eigenlijk zeggen is: Het had niet veel gescheeld, of we waren er niet eens geweest. Als God Abraham en Sara niet een kind had gegeven, op hun hoge leeftijd, dan waren we er niet geweest. Wij mensen hebben ons bestaan te danken aan God. Maar dat geldt zeker voor ons Israëlieten: We zijn er dankzij God. God besloot dat we er moesten zijn, terwijl dat eigenlijk helemaal niet kon. Hij heeft kennelijk een bijzonder doel met ons.

God heeft ons geschapen. Hij wilde dat er mensen zouden zijn. Maar daar is niet alles mee gezegd. Dat we leven is voor God niet genoeg. Hij wil ons meer bieden. Hij is ergens op uit. Dat wordt al duidelijk bij Abraham en Sara, en dat wordt nu opnieuw duidelijk bij Maria.

God gaf ons allemaal zijn Geest, en daardoor leven we. Maar nu maakt de Geest een nieuw begin. De Geest zal over Maria komen en kracht van God zal haar overschaduwten.

“Je zult zwanger worden en een zoon baren”, zegt de engel tegen Maria. Maria neemt die woorden serieus: “De Heer wil ik dienen; laat er met mij gebeuren wat u hebt gezegd.” Daarna laat de engel haar weer alleen.

Alleen die woorden zijn er nog. Verder is het afwachten voor Maria. Verder is er nog niets veranderd. Net zoals voor ons. We hebben alleen de woorden. We weten niet hoe het verder zal gaan. Vanzelfsprekend zijn die mooie woorden niet. Daarvoor is ons leven te onzeker, te leeg, te verwarrend. We hebben de zekerheid niet vast in onze handen. Het is nu afwachten.

Alleen de woorden. De vervulling komt nog. Je zou kunnen zeggen: We zijn in blijde verwachting, net als Maria.